

E. Ebenstein:

Dva zakona

Roman

Pa to je bilo razumljivo. Fichtenau je bil majhen kraj, daleč od železnice; novega se je dogajalo tu le malo, in Erikini oče je bil igral kot občinski zdravnik, načelnik strelske družine, kegljaški mojster in predsednik olepševalnega društva mnogo let prvo vlogo mimo gozdarskega svetnika; s svojo veselostjo in priljudnostjo je bil prav za prav on središče vsega družabnega življenja v Fichtenau, dokler ga ni mahoma pokosila smrt sredi veselice, ki so jo pripravili v proslavo njegovega šestdesetega rojstnega dne.

Za njegovo vdovo in oba otroka so se takrat pričeli hudi časi. Doktorjevo hišo je bilo treba prodati in poiskati zaslužka za življenje. Gospa Brandova se je preselila na Dunaj in oddajala sobe dijakom, ki jih je imela obener na hrani in pod nadzorstvom, a zala plavalaska Erika ji je neutrudno pomagala od zore do mraka.

Zato ni bilo nič čudnega, da so v Fichtenau povpraševali o Brandovih. A vendar je pri tem obhajalo Heinza nekaj neprijetnega. V takih vprašanjih je zmerom slišal namigavanje, kakor da bi ljudje smatrali globlje zanimanje pri njem za samoumevno.

V mislih je nehote spet in spet primerjal obe dekleti. Erika mu je bila res da draga, bližnja prijateljica. Mnoge njene vrline so mu šele zdaj stopale pred oči. In vmes se je časih oglašalo plašno, tesnobno vprašanje. Pa ne da bi ga Erika na tihem ljubila?

Na obrazu gospe Brandove je večkrat zaigral čuden smehljaj, kadar je sedel zraven njene hčerke. In v njenem pogledu je bilo

2

pogosto nekaj vprašujočega.

A Maja! Njo je ljubil z vsem svojim bitjem. Občutil jo je kakor del samega sebe. Ali je ljubila tudi ona njega, tega ni vedel. Časih je mislil tako, a časih je tudi dvomil.

Bila je hladna in nekam boječa; nasproti moškim je kazala toliko zaprtost, da je bilo kar neverjetno videti. Zato se je z drugimi vred pogosto tudi Heinz vpraševal: Ali ni njeno vedenje morda pretkana koketnost? Bleščeč gledališki plašč, razgrnjen nad hladno treznostjo srca?

Prvo, kar je Heinz Thursen našel, ko se je vrnil iz Fichtenaua, je bilo Maje Heidlofove svojeručno vabilo na slavnostni koncert, pri katerem bo nastopila. Obenem ga je prosila, naj ji pošlje neko pesem Waltherja Vogelweidskega, za katero se je nekoč navduševal, češ da jo je iskala po vseh trgovinah z muzikalijami, ker bi jo rada zapela. Sprejel je to kot migljaj usode. Namenil se je, da ji sam prinese pesem in ji pri tem zadá odločno vprašanje.

Točno o polni enih je stal v prvem nadstropju vrtno hišice na Wiedenski cesti, kjer sta stanovali Heidlofovi dami. Z utripajočim srcem je pritisnil na gumb električnega zvonca.

Gospa Heidlofova mu je sama prišla odpirat. V prvem trenutku se je nekoliko začudila, a potem ga je s taktno vljudnostjo pozdravila.

Maja je bila doma. Prav nič ni izkušala skriti svoje radosti nad njegovim obiskom. Med tem ko je gost govoril z materjo o rečeh, ki so ga neznansko malo zanimala, je sedla Maja h klavirju in jela tiho peti tisto pesem. Bila je mehka, mila ljubezenska popevka.

Heinz je videl samo njeno temno glavo, na kateri so se bujni naravni kodri le neradi urejali v modno pričesko, in kos golega vratu; vse ostalo je bilo skrito za notnim stojalom.

Skozi okno, ki je bilo za njo, jo je živo obličala svetloba jasnega

zimskega dne. Lasje so se kovinasto lesketali, poit se je svetila mlečno in rožnato kakor jabolčni cvet. S tem, da je sklanjala glavo naprej, je nastajala v tilniku prelestno mehka in nežna črta, od katere Heinz ni mogel odtrgati oči.

Nato je zunaj pozvonilo in gospa Heidlofova je spet hitela odpirat.

Maja pa je spustila roke v krilo in s smešnim obupom pogledala Heinza. »Moj Bog, kako sentimentalno! In to zaljubljeno grljenje vam ugaja? Zdi se mi, da je vendarle ne bom mogla peti!«

Naglo je vstal in stopil h klavirju. Rdečica in bledica sta se vrstili na njegovem obrazu. Vroče jo je pogledal. »Nu, da, sentimentalno — ljubezen je! Ali se ne morete zamisliti vanjo? Ali niste v svoji duši nikoli slutili, kako mogočno in sladko je biti drugemu človeku vse?«

Zmedeno ga je pogledala in zdajci zmajala z glavo. »Ne. Ljubezen pomeni vselej nekaj, kar mi je mrzko: odvisnost! Saj veste, da se navdušujem samo za prostost!«

Resno ji je pogledal v oči. »Noben človek ni popolnoma prost, ljuba Maja. Absolutna prostost je podobna zraku v velikih višavah: prenesemo jo samo do neke meje. Onkraj te meje postane življenje nemogoče.«

Zasmejala se je in vrgla glavo nazaj. »Nu, hvala Bogu, jaz je prenesem zelo veliko — drugače bi me prej ali slej vendar utegnila premagati izkušnja, da bi napravila kako neumnost!«

»Kaj mislite s tem?«

»Nu — da bi se omožila!« Njen smeh je postajal kar razposajen. »Zame bi bilo to gotovo neumnost, ko nimam ne prilagodljivosti, ne potrpljenja, ne veselja do krpanja nogavic, ne zanimanja za skrivnosti kuhinjskih loncev. Oh, kak siromak bi bil moj mož in kak bedak bi moral biti, da bi se lotil življenja z menoj!«

Pomlad je tu!

Kupujte naše nove modele v priznani kvaliteti po nizkih cenah.

Ženski čevlji na eno zaponko v vseh modernih barvah

Din 165.—

Prednosti teh čevljev so krasni modeli, elegantna peta in dober material.

Ženski pumps čevlji iz laka, črne ali barvaste kože

Din 195.—

Zelo okusni, zato jih vsaka dama rada nosi.

Ženski troter-čevlji v vseh barvah

Din 165.—

Najbolj eleganten čevljev za šetnjo.

Štrpacni moški čevlji v črni, rujavi ali lak kože

Din 195.—

Zelo udobna oblika. Te vrste se prodaja več tisoč parov na mesec.

Polčevlji moški v črni, rujavi ali lak kože

Din 225.—

Dobijo se v vseh oblikah in barvah. Za vsakega gospoda nujno potrebni.

Original — Goodyear — Welt čevlji

Din 245.—

Prekašajo vse v izdelavi in kvaliteti.

Otroški čevlji

Din 45.—

navzgor. 28 let že izdelujemo te edino pravilne higijenske čevlje za naše male.

3504

Ljubljana

Maribor

Obiščite nas in prepričali se boste, da prinašamo za pomlad navzlic nizkim cenam edino kvalitetne čevlje v najmodernejši izdelavi.

Ali bodo pleše res izginile?

Čudijo se, da je pri nekaterih rast las zopet oživele. Nič novega, od kar je »INES« iznajden. — Kdor ga uporablja, mu koreninice poženo zopet zdrave tase. Lonček mazila »INES« 38 Din. Naroča se pri »INES«, Ljubljana, Merosodna ulica 1/12. 2147

Svarilo!

SVARIM vsakogar na moje ime kredit dati. Plačam le ono blago, katero sama naročam, in one račune, ki se glasijo na moje kriptno ime in priimek. 4390

HELENA GRABLOVIC

Naznanjamo tužno vest, da je v soboto 21. t. m. ne pričakovano umrla naša ljubljena mama, babica, sestra in teta, gospa

Antonija Treo

v 62. letu starosti. Drago pokojnico smo spremili k večnemu počitku v ponedeljek 23. t. m. 4388

Trnove pri Ilirski Bistrici, Ljubljana, 23. marca 1931.

Zalujoči ostali.

ZAHVALA

Za premnoge dokaze ponovnega iskrenega sočutja, ki smo jih prejeli povodom teške izgube našega dragoga brata, strica in svaka, gospoda

Janka Drola

črkostavca v pokoju

se tem potom vsem najiskreneje zahvaljujemo. Posebno zahvalo izrekamo gg. zdravnikom, čč. sestram usmiljenkam, stanovskim tovarišem, bratom Sokolom, pevskemu odseku »Grafike« in Glasbeni Matici za ganljive žalostinke, vsem darovalcem krasnih vencev in cvetja ter vsem prijateljem in znancem, ki so ga v tako častnem številu spremili na njegovi zadnji poti. 4403

V Ljubljani, dne 24. marca 1931.

Zalujoče sestre.

Teško prizadeti sporočamo, da nam je dne 20. t. m. v Gorici, v starosti 74 let, umrla naša predraga mama, sestra, stara mama in tašča, gospa

Terezija Kenda

roj. Bianchi

Pogreb se je vršil v nedeljo v Ajdovščini.

Zahvaljujemo se vsem, ki so počastili blagopokojno že v Gorici, in Ajdovcem, ki so jo spremili na zadnji poti v tako velikem številu, zlasti pa pevce za iz srca zapeti slovenski žalostinki!

Gorica — Maribor — Brdo, dne 23. marca 1931.

ROBERT KENDA, profesor, in JOSIP KENDA, notar, sinova — ANTON BIANCHI, brat — JOSKO, vnuk — DUNJA, vnučinja — IRMA in LOJZKA, sinah. 4396

